

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223200592
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1223200592.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: B. N., U.. XX. XX. XXXX, R. I. Z.. Č.. XXXXX/XX, R., proti žalovanému: SLOVAKCRUX s. r. o., IČO: 53 296 575, Košická ul. č. 52/A, Bratislava, zastúpený: Podhorský & Partners, s. r. o., IČO: 46 962 000, Mlynské nivy č. 53, Bratislava, o zaplatenie istiny 77. 364 eur s príslušenstvom a o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 12. júla 2023, č. k. B2-32C/5/2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi proti žalovanému **p r i z n á v a n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému z kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2020 vo výške 77. 364 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5, 00 % ročne zo sumy 77. 364 eur od 01. 03. 2021 do zaplatenia, ktorá bola žalobcovi právoplatne priznaná platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12. 05. 2023, č. k. 32C/5/20203 - 62 (správne číslo konania je 32C/5/2023 - 62, pozn. odvolacieho súdu), právoplatným a vykonateľným dňa 03. 06. 2023, v prospech žalobcu zriadil záložné právo nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, a to k pozemku - parcele registra „C“, D.. Č.. XXXX/XX O. H. XXX G.X, N. D.: M. D., Q. na M. H. Č.. XXXX H. Okresným Ú. G., L. O. pre L. Ú.: D. Š.F., O.: G., O.: D. Š. a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 324 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1, 2, § 344 C. s. p. a vecne dôvodnosťou podaného návrhu, keď po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu obsahom samotného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, dospel záveru, že na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení boli splnené všetky zákonné podmienky, a preto návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadil sudcovské záložné právo k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. Uviedol, že žalobca vo svojom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj priebehu konania vo veci samej hodnoverne osvedčil dôvodnosť a trvanie jeho peňažného nároku voči žalovanému, ktorému sa má poskytnúť ochrana nariadením zabezpečovacieho opatrenia (zriadením záložného práva), nakoľko mu svedčí právoplatný exekučný titul, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12. 05. 2023, č. k. 32C/5/20203 (správne rok 2023) - 62 s tým, že je týmto rozhodnutím viazaný a nemôže túto vec opätovne posudzovať (je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej zakotvená v § 230 C. s. p). Poukázal na to, že žalobca hodnoverne osvedčil existenciu dôvodnej obavy, že (budúca) exekúcia bude ohrozená, keďže táto obava vyplýva jednak zo samotnej výšky peňažnej pohľadávky žalobcu, jednak zo správania žalovaného v

čase po splatnosti tejto pohľadávky, keď sa špekulatívnym spôsobom snažil vyhnúť svojej povinnosti zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu za nehnuteľnosti prevedené na základe kúpnej zo dňa 23. 10. 2020, pričom postupne odkúpené pozemky navyše predával ďalším osobám a v súčasnosti už vlastní v danej lokalite len jednu nehnuteľnosť (D. A. „, D.. Č.. XXXX/XX H. L.. Ú.. D. Š.). Uviedol, že napriek tomu, že žalovaný takmer všetky pozemky predal, z účtovnej závierky za rok 2023 vyplýva, že má k dispozícii len minimálnu hotovosť (peniaze vo výške 2. 137 eur, účty v bankách v sume 2. 072 eur) a naproti tomu má záväzky vo výške 533. 019 eur, z čoho vyplýva, že žalovaný reálne vykonal úkony, ktoré mali dopad na jeho majetok, a to či už kvantitatívny dopad (zmenšenie jeho majetku) alebo kvalitatívny dopad (zmena štruktúry a likvidity jeho majetku), pričom tieto úkony pritom objektívne sťažujú prípadné nútené vymożenie peňažnej pohľadávky žalobcu. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že konanie žalovaného preto zakladá dôvodnú obavu, že budúca exekúcia bude ohrozená (zmarená), avšak zriadenie sudcovského záložného práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného efektívne zabráni žalovanému v tom, aby sa zbavil tohto svojho majetku skôr, ako prebehne prípadná exekúcia. Zdôraznil, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení nie je ani neprímerané, t. j. neobmedzí žalovaného neprímeraným spôsobom a nevyhnutný rozsah, keď sa zriadenie sudcovského záložného práva k majetku žalovaného v rozsahu navrhnutom žalobkyňou (zrejme žalobcom, pozn. odvolacieho súdu) sa javilo ako primerané s ohľadom na výšku zabezpečovanej pohľadávky, keď navyše zriadené záložné právo nijako neobmedzuje žalovaného v užívaní predmetnej nehnuteľnosti. Uviedol, že nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia (zriadeniu sudcovského záložného práva) nebránila skutočnosť, že konanie vo veci samej už bolo skončené vydaním platobného rozkazu, ktorý nadobudol právoplatnosť, nakoľko platí, že súd môže nariadiť zabezpečovacie opatrenie aj po skončení konania vo veci samej (§ 324 ods. 1 spojení s § 344 C. s. p., Števek, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. 2. vydanie. nasl.), pokiaľ by však žalobca v primeranom čase nepodal návrh na vykonanie exekúcie, bol by to dôvod na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia na návrh žalovaného (§ 338 v spojení s § 344 C. s. p.). Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne plným úspechom žalobcu v konaní, ktorému preto priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že je arbitrárne a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a napokon z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) a navrhol ho zmeniť a návrh zamietnuť. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie v otázke splnenia všetkých podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko obava z budúceho zmarenia exekúcie neexistuje, napadnuté uznesenie je arbitrárne v časti primeranosti zásahu do majetkových pomerov dlžníka a neprímerané. K zabezpečeniu údajného peňažného nároku žalobcu, ktorého dôvodnosť a trvanie boli podľa názoru žalobcu už aj v samotnej žalobe preukázané tvrdeniami a podporené dôkazmi uviedol, že v predmetnej veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorý síce prevzal, resp. nedopatrením stiahol z elektronickej schránky iba jeden dokument (uznesenie o zastavení konania), a opomenul otvoriť zvyšok obsahu správ, medzi iným aj dokument platobný rozkaz, a preto nadobudol právoplatnosť. Uviedol, že napriek tomu namieta (popiera) nárok žalobcu uplatnený žalobou s tým, že o neexistencii tohto nároku svedčí aj právo, ktoré si uplatnil titulom zníženia kúpnej ceny a následne aj odstúpenia od kúpnej zmluvy, čím z hmotnoprávneho hľadiska nárok žalobcu zanikol, keď v odstúpení od Kúpnej zmluvy vyzval žalobcu na prevzatie 2/3 pozemku, teda k jeho spätnému nadobudnutiu. Zdôraznil, že napriek právoplatnosti platobného rozkazu, nárok žalobcu z hmotnoprávneho hľadiska neexistuje, nakoľko svojimi jednostrannými adresovanými právnymi úkonmi domnelý nárok žalobcu jednoznačne spochybnil. Vytkol súdu prvej inštancie, že neriešil a nevyhodnotil podmienku existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie, keď pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie súd prvej inštancie nevychádzal z konkrétnych skutkových okolností prípadu, ale veľmi povrchno kopíroval tvrdenia žalobcu bez jeho adekvátneho posúdenia. K majetku, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie uviedol, že je povinnosťou súdu zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie a z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer, pričom súd by mal teda aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality. Poukázal na to, že žalobca sa domáhal žalobou v pôvodnom konaní nároku na zaplatenie kúpnej ceny vo výške 77. 364 eur z

titulu uzavretej Kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2020, ktorej predmetom bol odplatný prevod pozemok parcela registra „ Č.. XXXX/XX O. H. XX XXX G.X, N. D.: M. D. H. L.. Ú.. D. Š., Q. na M. Č.. XXXX s tým, že žalobca mu odpredal podiel na pozemku za kúpnu cenu vo výške 77. 364 eur, pričom kúpna cena za celý pozemok v podiele 1/1 k celku bola dojednaná vo výške 206. 304 eur a do dnešného dňa tento pozemok vlastní v podiele 33/44 k celku, ktorý si v tomto rozsahu ponechal vo svojom vlastníctve pre prípad, že by vznikol ohľadom tohto pozemku spor. Namietol, že neboli splnené podmienky CSP na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ale považuje za spravodlivé, ak by sa žalobca domáhal zriadenia sudcovského záložného práva na tomto pozemku, pretože nebola zaplatená celá časť kúpnej ceny a pozemok nebol prevedený (žalovaný ho nescudzil, aby sa ho zbavil a sťažil tak budúce vymáhania pohľadávky žalobcu) a nie zriadenia záložného práva na pozemku v zmysle vydaného uznesenia, resp. návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Uviedol, že kúpna cena za pozemok bola dojednaná v Kúpnej zmluve spolu vo výške 206. 304 eur, a žalobcovi mala byť za jeho podiel uhradená suma vo výške 77. 364 eur, a preto nerozumie z akého dôvodu žalobca podal návrh na zriadenia zabezpečovacieho opatrenia na majetok, ktorý nebol predmetom prevodu medzi stranami sporu v zmysle Kúpnej zmluvy, ale žiada o zaťaženie iného majetku, ktorý používa na podnikateľskú činnosť. Poukázal na to, že v rámci podnikateľskej činnosti nadobudol viaceré pozemky v lokalite D.K. (O. D. Š.) a tieto postupne predal, pričom žalobca o tomto zámere od začiatku vedel a s tým mu ho aj predával. Poukázal na skutočnosť, že eviduje majetok vo výške 644. 514 eur podľa účtovnej závierky za rok 2022, a preto nerozumie ako mohla byť osvedčená skutočnosť, že pohľadávka žalobcu bude v budúcnu ohrozená. Uviedol, že žalobca sa týmto šikanóznym návrhom snaží znepriíťmiť jeho majetkovú situáciu s úmyslom mu poškodiť. V súvislosti so zriadením sudcovského záložného práva po právoplatnom skončení veci poukázal na to, že žalobca mohol podať návrh na vykonanie exekúcie, avšak do dnešného dňa tak zrejme neurobil, preto súd prvej inštancie nemal vyhovieť jeho návrhu, nakoľko aj podľa odbornej literatúry nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po skončení konania bude namiesto napríklad v prípade, ak v súdnom konaní bola v prospech veriteľa judikovaná pohľadávka, pričom majetok dlžníka je zaťažený skoršími záložnými právami a zároveň má veriteľ záujem vymôcť túto pohľadávku v exekučnom konaní, pričom v súlade s § 61a ods. 2 EP „exekúciu na záloh možno viesť iba vtedy, ak oprávneným je záložný veriteľ alebo ak záložný veriteľ s exekúciou súhlasí“. Namietol, že žalobca v predmetnom konaní neosvedčil hodnoverným spôsobom také jeho konkrétne konanie, ktoré by vzbudzovalo obavu, že vykonáva úkony alebo sa správa tak, že účelovo smeruje k zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobcu napriek tomu, že previedol pozemok v oblasti Pieskovňa za štandardných obchodných podmienok v bežnom obchodnom styku v rámci podnikateľskej činnosti. Za nedostatočné považoval žalovaný odôvodnenie primeranosti zásahu do majetkových pomerov dlžníka, nakoľko to, že nedrží financie na bankovom účte ešte neznamená, že nemá dostatok aktív na vyporiadanie nároku žalobcu a o zmarenie judikovanej pohľadávky žalobcu nemožno uvažovať. Za arbitrárny, dôkazmi nepreukázaný považoval žalovaný záver súdu prvej inštancie, že sa snaží špekulatívnym spôsobom vyhnúť svojej povinnosti zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu za nehnuteľnosti prevedené na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2020 a nakoľko nevie na základe čoho sa mal snažiť špekulatívnym spôsobom vyhnúť zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu, nevie ani ako brojiť proti tomuto arbitrárnemu záveru súdu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 102/2017 „Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, pričom sa musí vysporiadať so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými účastníkmi konania, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. Porušením práva na spravodlivý proces je aj stav, keď v hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, eventuálne - alebo tým skôr - pokiaľ boli stranami sporu namietané, no napriek tomu ich odvolací súd náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil bez toho, že by dodatočným spôsobom odôvodnil ich bezvýznamnosť či irelevantnosť.“). Poukázal na to, že súd prvej inštancie sa mal v rámci rozhodovania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia zaoberať a vysporiadať s jeho majetkovou situáciou, keďže disponuje aktívami vo výške 644. 514 eur, nie je voči nemu vedené žiadne exekučné konanie a v tejto súvislosti vyhodnocovať splnenie podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (§ 343 C. s. p., resp. podľa § 326 C. s. p.). Uviedol, že napadnuté uznesenie je prejavom svojvôle, pretože nie je primeraným spôsobom odôvodnené a namietol, že súd nekriticky a jednostranne prebral tvrdenia žalobcu bez toho, aby ich posúdil vo vzájomnej súvislosti, a preto je arbitrárne a súčasne súd prvej inštancie tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietol nesprávny záver o tom, že v danej lokalite vlastní len jednu nehnuteľnosť (D. A. „ D.. Č.. XXXX/XX H. L.. Ú.. D. Š.) s tým, že súd prvej inštancie úplne odignoroval fakt, že žalobca k žalobe predložil aj M.. Č.. XXXX, kde je evidovaný pozemok, z čoho vyplýva, že už z predložených dôkazov samotným žalobcom je zrejme, že len v tejto lokalite má

majetkové práva k dvom pozemkom (D.. Č.. XXXX/XX K. D.. Č.. XXXX/XX), pričom v danej lokalite má ešte jedno majetkové právo k D.. Č.. XXXX/XX, K. preto vlastní v danej lokalite nie 1 pozemok, ale až 3 pozemky. Uviedol, že je možné sa iba domnievať, prečo žalobca zavádzal súd prvej inštancie v texte návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, avšak záver súdu o tom, že vlastní iba jeden pozemok nie je správny s tým, že nakoľko účtovnú závierku za rok 2023 ešte nie je možné zostaviť a podať, keďže účtovný rok 2023 ešte nie je uzavretý, je záver súdu prvej inštancie o obsahu účtovnej uzávierky za rok 2023 nesprávny. Za skreslený označil aj záver, že je nemajetný, pretože z účtovnej závierky za rok 2022 (číslo riadku 79) vyplýva, že disponuje majetkom vo výške 644. 514 eur, pričom aj na tomto príklade možno vidieť ako žalobca narába s tvrdeniami a dôkazmi, keď vedome zamlčiava podstatné informácie o tom, že disponuje majetkom, ktorý prevyšuje jeho záväzky, pričom do záväzkov je zarátaný aj nárok žalobcu s tým, že po zohľadnení pohľadávky žalobcu, eviduje záväzky max. vo výške 455. 655 eur. Zdôraznil, že na to, aby mohol byť žalobcov návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia úspešný, musel by hodnoverne preukázať okrem iného existenciu obavy, že exekúcia bude ohrozená, nakoľko ide o základný predpoklad nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ako to vyplýva napr. aj z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Cob/36/2017 zo dňa 03. 04. 2017 alebo z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/118/2021 zo dňa 28. 10. 2021, keď aj z uznesenia Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 741/2017-20 (ide o číslo konania) zo dňa 20. 12. 2017 vyplýva, že existencia pohľadávky veriteľa a dôvodnosť obavy z ohrozenia exekúcie sú podmienky vydania zabezpečovacieho opatrenia, ktoré sú ustanovené kumulatívne. Poukázal na ďalšie rozhodnutia, napr. Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Cob/36/2017 zo dňa 03. 04. 2017, sp. zn. 5Co/118/2021 zo dňa 28. 10. 2021, uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3CoZm/21/2021 - 2090 zo dňa 30. 09. 2021 a namietol, že žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neoznačil žiadne konanie, ktorým by sa zbavoval majetku alebo ho inak nepriaznivo transformoval na úkor žalobcu, a už vôbec neosvedčil, že by takto konal s úmyslom zmariť alebo sťažiť uspokojenie judikovaného nároku žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že pozemky v lokalite Pieskovňa boli nadobúdané výhradne na účel jeho ďalšieho predaja a generovania zisku, čo znamená, že používanie aktív (majetku) obchodnej spoločnosti za účelom výkonu podnikateľskej činnosti, ktorej cieľom je generovanie zisku, samo o sebe nie je dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia s tým, že ani možnosť disponovať s vlastným majetkom nie je dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keď akékoľvek použitie aktív v rámci bežnej obchodnej činnosti nepredstavuje z hľadiska ohrozenia exekúcie skutočnosť, ktorá by odôvodňovala nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pretože iba také nakladanie s aktívami, ktoré by malo negatívny a zároveň podstatný vplyv na jeho majetkové pomery by mohlo viesť k rozhodnutiu súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, čo však v danom prípade nebolo naplnené ani preukázané. Vytkol súdu prvej inštancie, že jeho závery a ani tvrdenia žalobcu nie sú spôsobilé preukázať existenciu reálnej a dôvodnej obavy z ohrozenia budúcej prípadnej exekúcie, nakoľko skutočnosť, že podnikateľský subjekt disponuje s majetkami získanými jeho podnikateľskou činnosťou, predsa neznamená, že sa hodnota jeho majetku znižuje alebo transformuje do podoby nevýhodnejšej pre veriteľov, keďže to môže pokojne znamenať aj opak. Poukázal na skutočnosť, že ani jeden z úkonov uvádzaných v napadnutom uznesení nie je spôsobilý vyvolať u žalobcu reálnu a dôvodnú obavu, že prípadná budúca exekúcia na jeho majetok za účelom uspokojenia nároku žalobcu bude zmarená, alebo zhoršená, príp. inak ohrozená, nakoľko sa vôbec nejedná o bezprostredne vykonávané úkony alebo úkony spôsobilé vyvolať bezprostrednú obavu zo zmarenia, sťaženia alebo ohrozenia exekúcie, pričom bez osvedčenia existencie takej obavy nie je možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie, preto súd prvej inštancie rozhodol nesprávne, ak návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel s odôvodnením, že žalobca návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a doloženými dôkazmi osvedčil existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Namietol, že žalobca sa v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nedostatočne vysporiadal s otázkou jeho skutočnej finančnej situácie a majetkových pomerov, pretože ak by tak starostlivo a zodpovedne urobil, zistil by oveľa viac o jeho majetkovej situácii, pričom skutočnosť, že žalobca nemá vedomosť o jeho finančnej situácii a majetkových pomeroch znamená, že žalobca nevie o ničom, čo by bolo skutočným a relevantným dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keď si nedal ani len tú námahu, aby si overil, či figuruje v Registri poverení na vykonanie exekúcie, z ktorého vyplýva, že voči nemu nie je vydané žiadne poverenie na vykonanie exekúcie, čo znamená, že obava žalobcu by v tomto smere ani len nebola odôvodnená a reálna. Namietol porušenie princípu proporcionality, ku ktorej došlo napadnutým uznesením, nakoľko súd prvej inštancie vôbec neposúdil zachovanie princípu proporcionality medzi uplatneným nárokom a zabezpečovacím opatrením s tým, že zriadené záložné právo spôsobí nad mieru neprípustný zásah do jeho majetkových práv, nakoľko ho obmedzuje v jeho podnikateľskej činnosti a nemôže ďalej generovať zisk. Poukázal na to, že hodnota pohľadávok žalobcu je 77. 364 eur s

príslušenstvom, čo znamená, že pohľadávka žalobcu je nižšia vo vzťahu k pozemku, ku ktorému žalobca žiada zriadiť záložné právo ako k zálohu (trhová hodnota cca 220. 000 eur), teda dosahuje iba cca 1/3 hodnoty pozemku. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/17/2017 zo dňa 01. 03. 2017 s tým, že disponuje dostatkom majetku, ktorý by mohol byť postihnutý prípadnou exekúciou v prospech žalobcu, a to aktívami vo výške 644. 514 eur, čo vyplýva z riadnej účtovnej závierky za rok 2022, pričom reálna trhová hodnota pozemkov, ktoré vlastní, je vyššia ako účtovná. Namietol, že súd prvej inštancie neidentifikoval žiadne také konanie, ktoré by vyvolávalo reálnu a dôvodnú obavu, že budúcu exekúciu ohrozuje, ani jeho úmyselné konanie, ktorým by sa chcel zbavovať majetku (rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoZm/21/2021 zo dňa 30. 09. 2021, sp. zn. 4Cob/36/2017 zo dňa 03. 04. 2017 alebo sp. zn. 5Co/118/2021 zo dňa 28. 10. 2021) a nemôže byť založená na všeobecných rizikách týkajúcich sa neurčitej množiny subjektov a zabezpečovacie opatrenie nariadené len na základe všeobecných predpokladov a domnienok., pretože má zásadný dopad na možnosť jeho dispozície so zaťaženým majetkom. Zdôraznil, že síce priebežne nadobúda a následne prevádza pozemky v rámci podnikateľskej činnosti, avšak majetok nepredáva s úmyslom zmenšiť majetok a tým sa vyhnúť plneniu majetkových povinností (záväzkov) voči žalobcovi, ale išlo o realizáciu podnikateľskej činnosti a nie o „zbavovanie“ sa majetku. Vytkol súdu prvej inštancie, že úplne odignoroval otázku existencie ďalšieho majetku, ktorý by mohol slúžiť na uspokojenie pohľadávky žalobcu, pretože ak teda priebežne predával určitý svoj majetok, ale zároveň má aj iný majetok v dostatočnej hodnote na to, aby sa z neho žalobca uspokojil, potom nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dôvodné ani opodstatnené, a preto ak disponuje aktívami v účtovnej hodnote 644. 514 eur, pričom trhová hodnota je podstatne vyššia, súd prvej inštancie uznesením nemal zriadiť záložné právo. Uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v rozsahu potrebnom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, t. j. neosvedčil rozhodné skutočnosti a splnenie podmienok nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, pričom skúmanie zachovania princípu proporcionality medzi uplatneným nárokom a zabezpečovacím opatrením nebolo zo strany súdu vykonané vôbec, resp. bolo vykonané povrchno a žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neoznačil žiadne jeho konanie, ktorým by sa zbavoval majetku alebo ho inak nepriaznivo transformoval na úkor žalobcu, a už vôbec neosvedčil, že by takto konal s úmyslom zmariť alebo sťažiť uspokojenie judikovaného nároku žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že v čase prevodov majetku nemal vedomosť o podanej žalobe, ani o podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, z čoho skutočnosti je zrejmé, že sa nepokúšal o špekulatívne „zbavovanie“ sa majetku počas vedenia súdneho sporu, alebo po jeho skončení, keďže o spore vyvolanom žalobcom nemal vedomosť.

3.

Žalobca, ktorému súd prvej inštancie dňa 14. 08. 2023 doručil odvolanie žalobcu v súlade s ust. § 373 ods. 3 veta prvá C. s. p. na vedomie, sa k nemu nevyjadril.

4.

Odvolací súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania podľa § 380 ods. I C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

5.

Predmetom odvolacieho prieskumu je uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zriadil v prospech žalobcu sudcovské záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vo výške 77. 364 eur s 5 % úrokom z omeškania od 01. 03. 2021 do zaplatenia, ktorá mu bola priznaná právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Bratislava dňa 12. 05. 2023, č. k. 32C/5/2023 - 62.

6.

Zákonnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú okrem návrhu na jeho nariadenie, existencia spôsobilého predmetu záložného práva, skutočnosť, že zabezpečovacie opatrenie bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená.

7.

Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd musí vždy zvážiť, či v jeho dôsledku zásah do práv dotknutej strany je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu) a skúmať aj to, či návrh je prípustný z hľadiska ústavnoprocených princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť dotknuté výrokom zabezpečovacieho opatrenia.

8.

Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná z dôvodu, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo neuspokojenia pohľadávky veriteľa. Z rozsiahlej judikatúry vzťahujúcej sa na zabezpečovacie opatrenia jednoznačne vyplýva, že ohrozenie exekúcie sa síce vzťahuje na vykonateľné súdne rozhodnutie alebo iný exekučný titul vo veci samej, avšak jeho existencia nie je v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zákonnou podmienkou úspešnosti návrhu, keďže súd môže zabezpečovacím opatrením poskytnúť ochranu navrhovateľovi z dôvodu ohrozenia exekúcie aj vtedy, ak je nárok, ktorého uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie ešte v štádiu prebiehajúceho konania a v odôvodnených prípadoch nemusí byť takáto pohľadávka ani riadne uplatnená žalobou.

9.

K argumentácii žalovaného v podanom odvolaní, že exekučný titul, ktorým disponuje žalobca nadobudol právoplatnosť jeho vlastnou nepozornosťou, je nutné uviesť, že Civilný sporový poriadok nepodmieňuje nariadenie zabezpečovacieho opatrenia existenciou právoplatného súdneho rozhodnutia, ktoré je v zmysle ust. § 343 ods. 3 C. s. p. až podmienkou výkonu záložného práva, či iného exekučného titulu, pretože stačí, ak strana navrhujúca nariadiť zabezpečovacie opatrenie aspoň osvedčí hmotnoprávny základ nároku, ktorému sa má zabezpečovacím opatrením poskytnúť ochrana. Žalobca hmotnoprávny základ nároku osvedčil existenciou právneho vzťahu medzi stranami sporu a napokon aj platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Bratislava II dňa 12. mája 2023, č. k. 32C/5/2023 - 62 v priebehu konania a ukladajúcim žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 77. 364 eur s príslušenstvom, ktorý v priebehu konania nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

10.

Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia teda súd poskytne osvedčenému nároku oprávnenej strany ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia, rovnako ako pri neodkladnom opatrení, sa neprejudikujú práva a povinnosti strán sporu ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi.

11.

V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dôkazná povinnosť smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávnych skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby žalobca súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť chránený zabezpečovacím opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti v dôsledku obavy z ohrozenia exekúcie.

12.

Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo práve úkony s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok (zmenšenie majetku) alebo podľa okolností prípadu aj s kvalitatívnym dopadom na tento majetok (zmena zloženia majetku, štruktúry, likvidity, zníženie speňažiteľnosti) smerujúcim k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie.

13.

V posudzovanej veci žalobca už disponuje právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, ktorým mu bol priznaný žalobou uplatnený nárok voči žalovanému (platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12. 05. 2023, č. k. 32C/5/2023 - 62), a ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia, zabezpečovacie opatrenie je možné nariadiť aj po skončení konania vo veci samej, a preto sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného v podanom odvolaní, že žalobca mal podať návrh na začatie exekučného konania, a nakoľko tak zrejme neurobil, nemal súd prvej inštancie návrhu vyhovieť.

14.

Odvolací súd považuje za nutné dodať, že súd nemôže rozhodovať na základe domnienok (podal alebo nepodal návrh na začatie exekučného konania), ale na základe zisteného skutkového stavu, a nakoľko nie je sporným, že zabezpečovacie opatrenie, rovnako ako neodkladné opatrenie je možné nariadiť aj po skončení konania vo veci samej a v súlade s ust. § 338 písm. a), b) C. s. p. ho zrušiť, posúdil tvrdenia žalovaného ako právne bezvýznamné.

15.

Nebolo možné stotožniť sa s tvrdením žalovaného v podanom odvolaní, že žalobca neosvedčil zákonné podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko neoznačil žiadne konanie, ktoré by vzbudzovalo obavu z ohrozenia budúcej exekúcie peňažnej pohľadávky žalobcu, keďže z obsahu spisu a listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že žalovaný bol povinný v zmysle čl. III bod. 2 písm. a) uhradiť žalobcovi kúpnu cenu v sume 77. 364 eur do 90 dní od podpisu Kúpnej zmluvy (23. 10. 2020), t. j. do 23. januára 2021, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva novovytvoreného pozemku A. „, - D. Č.. XXXX/XX O. H. XX XXX G.X v prospech žalovaného, ktorý napriek nespĺnenej zmluvnej povinnosti zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu, aj predmetnú nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva rozhodnutím Okresného úradu Malacky, katastrálny odbor zo dňa 29. 10. 2020, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného v celosti nadobudol, a po dvoch rokoch písomne od Kúpnej zmluvy odstúpil, a preto ním tvrdené podnikateľské aktivity spočívajúce v „nákupe“ pozemkov bez zaplataenia kúpnej ceny predávajúcemu a ich následnom predaji ďalším záujemcom nie je možné považovať za bežnú podnikateľskú činnosť, nakoľko cieľ, ktorým je dosiahnutie zisku z podnikateľskej činnosti dosahuje na úkor nespĺnených zmluvných záväzkov, ku ktorým sa zaviazal. V tejto súvislosti je nutné považovať za absurdný aj názor žalovaného, že síce nakupuje pozemky v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ktoré následne predáva, avšak nie s úmyslom zmenšiť svoj majetok a tým sa vyhnúť plneniu svojich záväzkov, pretože jeho konanie vo vzťahu k žalobcovi, ktoré vyplýva z listinných dôkazov v tejto právnej veci je v priamom rozpore s týmto tvrdením.

16.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že nakoľko sa suma, ktorú žalovaný získal ďalším predajom pozemkov neprejavila ani v účtovnej závierke za rok 2022 a ani na stave účtu žalovaného v banke, keď disponuje iba sumou 2. 072 eur a z účtovnej závierky za rok 2022 vyplýva, že má k dispozícii iba sumu 2. 137 eur, obava, že budúca exekúcia bude ohrozená je absolútne dôvodná.

17.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného v podanom odvolaní, že aktíva v účtovnej hodnote 644. 514 eur, vyplývajúce z účtovnej závierky za rok 2022 preukazujú jeho disponibilitu, nakoľko

zo súvahy, ako jednej z častí účtovnej závierky vyplýva, že obchodná spoločnosť žalovaného má záväzky vo výške 533. 019 eur, dlhodobé záväzky v sume 74. 111 eur, pričom v predchádzajúcom účtovnom období mal napr. obežný majetok v sume 213. 162 eur, ktorý za rok 2022 klesol na sumu 137. 744, rovnako jeho záväzky boli v období predchádzajúcom účtovnej závierke za rok 2022 vo výške 278. 462 eur, a za rok 2022 už vo výške 533. 019 eur, a napokon z výkazu ziskov a strát je zrejmé, že výsledok hospodárenia tejto spoločnosti predstavuje sumu 18. 709 eur.

18.

K argumentácii žalovaného o nepravdivých skutkových tvrdeniach žalobcu, že je vlastníkom už iba jedného pozemku v lokalite D. Š., U. G. G. D. L. D. E. D.. Č.. XXXX/XX K. XXXX/XX, nevlastní teda iba jeden pozemok ale tri pozemky, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že z M. Č.. XXXX vyplýva, že pozemok s parcelným Č.E. XXXX/XX O. H. XXXXX G.X H. B. H. D. XX/XX k celku, k pozemku zapísanom na M. H. Č.. XXXX, D. Č. XXXX/XX O. H. XXXX G.X prislúcha žalovanému spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/13, a jedinou nehnuteľnosťou, ktorej je žalovaný výlučným vlastníkom je pozemok s parcelným číslom 4143/70, zapísaný na Liste vlastníctva Č.. XXXX.

19.

Súd prvej inštancie zároveň vykonaním testu fakticity javu so zreteľom na proporcionalitu následku, t. j. skúmaním, akým spôsobom nariadené zabezpečovacie opatrenie ovplyvní výkon vlastníckych práv žalovaného dospel k správne právnemu záveru, že zriadenie sudcovského záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného je primerané k výške zabezpečovanej peňažnej pohľadávky, a preto sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu princípu proporcionality medzi uplatneným nárokom a nariadeným zabezpečovacím opatrením. Tvrdenie žalovaného, že zriadenie záložného práva na jeho nehnuteľnosti zasahuje do jeho majetkových práv, nakoľko ho obmedzuje v jeho podnikateľskej činnosti a nemôže ďalej generovať zisk, úplne ignoruje účel procesného inštitútu zabezpečovacieho opatrenia, ktorým je poskytnutie rýchlej ochrany porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie.

20.

Súd prvej inštancie, ktorý napadnutým uznesením zriadil záložné právo k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, postupoval v súlade s ust. § 343 ods. 1, 2 C. s. p., a dospel k správne právnemu záveru, že konanie žalovaného, ktorý si nesplnil svoju zmluvnú povinnosť uhradiť do 23. 01. 2021 žalobcovi kúpnu cenu za nehnuteľnosti, ktoré nadobudol žalovaný do svojho vlastníctva ešte v roku 2020, podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery, a zároveň osvedčil obavu z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

21.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

22.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).